

pretar com *Pere Bigo*. El cognom *Vigo* es manté encara a Areny de Noguera.

2) *Uigo*. Nom que hem trobat solament en forma documental. Pertanyia al que és avui terme de Rallui. No podem descartar que es tracti del ll. VICUS 'lloc habitat'.

MENC. ANT. 1256: «Tercia est a campo de Las Pauls, et afrontat [in lo to]rient del Pereillero et in terra de Canallillo et in agro del palaço de la Paul et in lo *Uigo*» (*Docs. d'Ovarra*, p. p. M. Duque, doc. 180, p. 174); *1256*: «Prima est la coma de Sancti Clementi, et afrontat in terra de Marcho, et in lo *Uigo*, et area ecclesie, et in lo pailler d'Ouarra» (*ibid.*, doc. 180, pp. 173-174); *1256*: «Octaua es in Las Planas de Puialto, et afrontat in terra del *Uigo* et in terra del Palaço et in terra del Graillon et in terra de la ecclesia» (*ibid.*, doc. 180, p. 174); *1256*: «Et alia terra a Las Guedaus, et afrontat in terra de lo *Uigo* et de Canalillo, et terra de la ecclesia» (*ibid.*, doc. 180, p. 174).

També el NL *Bigo* apareix com cognom rossellonès George Costa (o. c. mapa 290) els troba escrit *Bigo* a Er, Osseja, Illa i Perpinyà; i escrit *Bigou* a Cameles, Tuir i Perpinyà (ultra un poble occità del Fenolledès).

3) *Bigüezal*, Població de la vall navarresa del Romanado. Pertany al p. jud. d'Aoiz i es troba «en una grande altura circuida de montañas, con libre ventilación» (Madoz, *Diccionario Geográfico*, s. v.) Cf. Igüézal, del qual es tracta en l'art. dedicat a Gósol.

4) *Abiego*. Poble del Somontano, situat, doncs, ja fora de l'alt Aragó, a la zona central de la prov. d'Osca. Documentat ja en el S. xi: *1050*: «in valle *Biegu* hereditate» (Duran Gudiol, *Col. Catedral de Huesca*, doc. 17, p. 34). Potser s'hi refereixen també dos NPP documentats en la mateixa col·lecció, especialment el d'un notari mencionat en els docs. d'Osca: *1273*: «Signum de Rodrigo de *Bieu*, publico notario de Osca, qui est escrivie» (Duran G., o. c., doc. 222, p. 64). Hi afegim a benefici d'inventari: *1152*: «filio Galin Acenarc, de *Beo*» (Duran G., o. c., doc. 200, p. 217). És bastant clar que aquells dos es refereixen a *Abiego*, no pas a *Vío* (5), com s'ha suggerit; nom de ferma fonètica i de comarques ben diferents.

5) *Viguera*. Població de la Rioja, sobre el marge dret del riu Iregua, Segons Madoz «en la pendiente meridional de un cerro circunvalado de otros de mayor elevación» (Madoz, *Diccionario Geográfico*, s. v.).

6) *Viguria*. Població a la vall de Guesalaz, Navarra. Madoz fa l'observació: «comprendiendo dentro de su circunferencia un pequeño monte poblado de

robles» (s.v.).

7) *Bigorra*. Nom d'una coneguda regió gascona. Se'n parla indirectament en el *DECat.*, I, 798b55 i també en aquest. *Onomasticon* (III, 14a40).

8) En fi, per raons diferents és discutible que es relacioni amb *VIU* i el seu grup (o amb *VILBA*, supra) el nom de *Viubi* partida de cultiu en el te. d'Areny (Ribagorçana), a la dreta de la NRibagorçana etc.: el turó de Montsivalls, entre Areny i Sopeira, prop de la confluència amb el barranc de Sobrecastell; *pron.: biubi*.

ETIM. D'un antic BIGO de doble origen, confluència d'una arrel germànica i una altra basco-aquitànica. La reducció fonètica *bigó > bío > bíu* és evidentment possible, i també esperable² a la vista de solucions com *fagus > fau*, o *iugum > jou*, on cau la -g medial.

Fent camí en la recerca de l'etimologia d'un nom, arribem de vegades a bifurcacions o trifurcacions de camins. Cal aleshores decidir entre les possibles vies. Per contra, en el cas del nom que ara ens ocupa, tenim la impressió de trobar-nos enfront d'una confluència de camins. Els indicis en favor d'una etimologia basco-aquitànica són fermes, però també ho són els que ens guien cap a una explicació per l'antroponímia germànica. Els topònims suara considerats poden ser, els uns d'arrel pre-llatina, els altres de nissaga germànica, però arribats a una fase històrica avançada, es fa impossible de destriar els uns dels altres. Descartant que hi pugui haver relació (cosa que en cert moment havíem considerat) amb el topònim documental *Vilba* al qual dediquem un article a part, veiem dues explicacions possibles i no excloents:

A) Acceptar una base basco-aquitànica BIGO. Els agafadors en el basc pirinenc són ben clars. El navarrès *bigó* 'horca de dos puntas que se usa en las eras para remover la paja, dar vuelta a a mies y ensartar los paquetes de ésta' (cf. L. Michelena, *Diccionario General Vasco*, s.v.) es localitza a l'Alta Navarra, la Baixa Navarra, Salazar i Roncal, i podria constituir l'extrem occidental d'una àrea estesa antigament per l'Alt Aragó i l'Alta Ribagorça. La metàfora orohidronímica usada per a designar la confluència de dos torrents o rius és freqüent i dóna lloc a noms romànics com *Forcat*, *Forcall*, *Les Forques*... Aquesta base entraria en la formació³ de noms com *Viuerrri* (*BIGO ERRI), 'el poble de la forca' i de *Viubi* (*BIGO-BE) 'sota la forca'.

B) Acceptar també una base *Bigo*, germànica i documentada en l'antroponímia catalana d'època carolíngia, que té el seu representant més conegut en el